

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannem i wydaniu wieczornem. — w niedziele i święta tylko wydanie poranne, — natomiast w dni poświęcane tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr Marjan Chelmikowski, za wszelkie inne działy odpowiada Edmund Rakowski wszyscy w Poznaniu,

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor: Bohdan Jarochoński

Nr. 198

Poznań, sobota dnia 30 kwietnia 1932

Rok XXVII

Powrót min. Zaleskiego

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł.). — Wczoraj z rana powrócił Zaleski, który niedługo wyjeżdża z powrotem do Genewy po odbyciu konferencji politycznych.

Wieczorem Zaleski był na obiedzie w ambasadzie japońskiej z okazji urodzin mikada. (w)

Wizyta Prystora na Zamku

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł.). — Wczoraj popołudniu premier Prystor był przyjęty na Zamku.

Wizyta ta pozostawała w związku z czwartkową wizytą ministra spraw wojсковych. (w)

Rozstrzelanie posta Wojewódzkiego i jego żony

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł.). Nadeszły wiadomości, że oprócz Wojewódzkiego na mocy wyroku G. P. U. została rozstrzelana również i jego żona, oboje pod zarzutem występowania się Polsce.

Wojewódzka miała przebywać w szpitalu dla umysłowo chorych. (w)

Starcie Litwinów z Niemcami w Kłajpedzie

Kłajpeda, 29. 4. (PAT.). Na zebraniu przedwyborczym Volkspartei w czasie przemówienia Krauzego Litwini zażądali, aby przemówienia wygłaszano w języku litewskim. Doszło do bójk. Niemcy, śpiewając „Deutschland, Deutschland über alles“ wyrzucili z sali 20 Litwinów, przyczem 5 z pośród Litwinów odniosło ciężkie rany.

Zajście zlikwidowała policja.

Choroba premiera Tardieu

Paryż, 29. 4. (PAT.). W stanie zdrowia Tardieu zmian niema. Na ogół stan jest zadowolający.

W ciągu dnia dzisiejszego Tardieu pracował jak zwykle.

Hitlerowcy w Gdańsku

Gdańsk, 29. 4. (PAT.). W poniedziałek podały pisma gdańskie, że kierownictwo partii hitlerowców wydało zakaz noszenia mundurów przez członków tej organizacji bojowej aż do odwołania. Dziś rano na ulicach miasta znowu ukazali się hitlerowcy w swoich mundurach. Widocznie zakaz cofnięto.

Socjalistyczna „Danz. Volksstimme“ podaje w swym południowym wydaniu wiadomość o cagnięciu zakazu noszenia mundurów jako o faksie dokonanym i wskazuje na wielkie znaczenie zarówno zewnątrz- jak i wewnętrzno-polityczne tego faktu.

Wzrost polskości na Śląsku

Tarnowskie Góry, 29. 4. (PAT.). Wyniki zapisów do szkół polskich na terenie powiatu Tarnowskie Góry wykazały wzrost liczby uczniów polskich. Na ogólną liczbę 1525 dzieci, obowiązanych do wpisu w pierwszym roku nauki, zapisało się do szkół polskiej 1438, tj. przeszło 94 proc. W roku ubiegłym procent ten wynosił około 90.

Napad rabunkowy na urzędnika pocztowego

Niewysledzeni bandyci zrabowali 3. tysiące mk. i odjechali samochodem

Berlin, 29. 4. (PAT.). W jednej z miejscowości pod Berlinem dokonano dziś napadu rabunkowego na urzędnika pocztowego, któremu bandyci zabrali teczkę, zawierającą 3.000 mk., przeznaczonych na wypłatę emerytur.

Napad został dokonany w następującym sposobie. Z nadjeżdżającego samocho-

du wyskoczyło nagle 2 mężczyzn, którzy, przyłożywszy urzędnikowi rewolwer do piersi, wyrwali mu teczkę z piędzmi, poczem obaj tym samym samochodem odjechali, zanim zjawili się inni przechodnie.

Zandarmerja nie zdołała dotychczas bandytów wytropić.

Luksusowy jacht bankiera Kwinto

Aresztowany defraudant chciał uciec przez Gdańsk do Afryki

Warszawa, 29. 4. (PAT.). Prasa donosi, że śledztwo w sprawie bankiera Kwinto wydobywa na jaw coraz bardziej sensacyjne szczegóły.

Jak się okazuje, Kwinto nabył zagranicą luksusowy, 4-masztowy jacht, którym miał uciec przez Gdańsk do Afryki. Statek ten, już całkowicie

wyekwipowany do dalszej podróży i zaopatrzony w żywność, czekał tylko na właściciela. Przedwcześnie aresztowanie pokrzyżowało te plany i udaremniło ucieczkę. Obecnie władze starają się ustalić nazwę statku i obłożyć go aresztem.

Proces Rity Gorgonowej

Dalsze zeznania świadków — Scysja między przewodniczącym trybunału a obrońcą

Lwów, 29. 4. (PAT.). Dziś w piątym dniu procesu Gorgonowej pierwszy zeznał nadkomisarz P. P. Frankiewicz, który krytycznej nocy, po zawiadomieniu władz policyjnych o morderstwie, prowadził dochodzenia wstępne. Świadek ten zeznał obciążając dla oskarżonej, stwierdzając, że władze policyjne po zbadaniu wszystkich możliwych ewentualności ustaliły na podstawie zebranych poszlak i dowodów, że sprawcą morderstwa może być jedynie Gorgonowa.

W czasie zeznań tego świadka doszło do kilkakrotnych incydentów między przewodniczącym a obrońcą na tle interpretacji przepisów procedury, w wy-

niku których przewodniczący udzielił obrońcy upomnienia. W odpowiedzi na to obrońca odwołał się do trybunału. Przewodniczący zarządził przerwę, po której ogłosił uchwałę trybunału, zatwierdzającą stanowisko przewodniczącego w tej sprawie.

Następnie przesłuchano świadka Zofję Opiólową, która opisała stosunki rodzinne, jakie panowały w domu Zaremby.

Z kolei zeznał komisarz P. P. Respond, który wraz z nadkomisarzem Frankiewiczem brał udział w dochodzeniach wstępnych. Zeznania jego pokrywały się mniej więcej z zeznaniami nadkomisarza Frankiewicza.

Zamach bombowy na generalicję japońską

Wśród ofiar zamachu znajduje się również kilku dyplomatów japońskich

Tokio, 29. 4. (PAT.). Wiadomość o zamachu w Szanghaju wywołała w całym kraju niebывалe wzburzenie.

Spodziewane w dniu jutrzejszym podpisanie układu rozjemczego ulegnie w związku z zamachem opóźnieniu.

Szanghaj, 29. 4. (PAT.). Korespondent Reutera, który w czasie wybuchu bomby znajdował się obok generała japońskiego i cudem tylko uniknął śmierci, podaje, że min. Shigemitsu porwany został słą wybuchu w górę. Gdy po upadku ministra na ziemię nadbiegła pomoc, Shigemitsu cały broczył krwią. Twarz konsula generalnego Murai była zmasakrowana, tak że trudno było go rozpoznać. Sanitarjusze japońscy z podziwu godną zimną krwią torowali sobie drogę wśród 20-tysięcznego tłumu widzów, opanowanych paniką. Obandażowali oni natychmiast nogę posta Shigemitsu celem zapobieżenia zbyt wielkiemu upływowi krwi.

Admirał Nomuro stracił oko. Lekarze obawiają się, że posłowi Shigemitsu trzeba będzie amputować nogę. W szpitalu zostanie on około 4 miesięcy. — Stracono też nadzieję uratowania Kawabaty, wybitnej osobistości japońskiej.

Szanghaj, 29. 4. (PAT.). Sprawca zamachu na generalicję japońską przybył do Szanghaju przed 8 miesiącami z Mandżurji. Pracował on w pralni chińskiej w koncesji francuskiej.

W pobliżu miejsca zamachu żołnie-

rze znaleźli drugą bombę, która nie wybuchła.

Londyn, 29. 4. (PAT.). Zamach bombowy w Szanghaju wywołał w Londynie wielkie wrażenie.

W kołach politycznych wskazują na fakt, że zamachowcy czekali z rzuceniem bomby na chwilę, w której pod koniec defilady obcy dyplomaci i zagraniczni attaches wojskowi opuścili trybunę i pozostali na niej sami dygnitarze japońscy. Dowodzi to — zdaniem kół politycznych w Londynie — że zamach był celową akcją polityczną, przygotowaną wyłącznie przeciw Japonji z unikiem konfliktu z innymi mocarstwami.

Paryż, 29. 4. (PAT.). Według ostatnich wiadomości, aresztowany w Szanghaju sprawca dzisiejszego zamachu bombowego Yintsuengke jest członkiem partii niezawisłości Korei. Przy aresztowaniu znaleziono drugą bombę, której nie zdążył już rzucić, gdyż zmuszony był ratować się ucieczką. Na terenie koncesji francuskiej aresztowano drugiego Koreańczyka, podejrzanego o udział w zamachu.

Właściwym inicjatorem zamachu, którego władze policyjne skrupulatnie poszukują, jest członek tymczasowego rządu koreańskiego Liyupei, zamieszkały w koncesji francuskiej.

Na Rusi Podkarpackiej

(Korespondencja własna)

Munkaczew, w kwietniu.

O świcie jeszcze słychać uderzenia młotków... Obszerny rynek przeciera zaspane oczy i ze zdziwieniem rozgląda się dokoła. To samo robią i sąsiednie ulice. Przez cały dzień wczorajszy bez przerwy ciągnęły drogą automobile ciężarowe, załadowane wozy i wózki drobnych przekupniów. Zbliża się bowiem odpust a po nim na drugi dzień zaraz wielki jarmark, jeden z największych dorocznych jarmarków w okolicy. Na rynku w czterech szeregach szybko wyrastają budy — wprost jak grzyby po deszczu. Starodawne figury świętych przystrojone są kwiatami. Na wieży pobliskiego kościoła odzywa się dzwon. Wszystkimi drogami i ścieżkami dążą ku miasteczku tłumy okolicznych mieszkańców.

Na rynku i w sąsiednich uliczkach wre i kipi. Wszędzie słychać hałas i okrzyki. Najlepsze miejsca wybrali sobie przekupnie cukierków i pierników. Ołbrzymie miodowe serca mienią się wszystkimi barwami tęczy, turecki miód rozpuszcza się w promieniach wiosennego słońca, ale największym przysmakiem dla chłopców są długie złote cukierki. Pół dnia można trzymać taki cukierek w ustach i jeszcze się nie rozplynie. Nad rozłożonymi słodyczami unoszą się pierwsze pszczoły i osy, obsiadają stragan, szumią i huczą, jak w ulu. Obok zaraz stoją kramy z zabawkami. Kolorowe balony kołyszą się w powietrzu, piszczałki gwiżdżą aż w uszach trzeszczy. Co za rozmaitość, co za bogactwo pomysłów. Dzisiaj można nawet strzelać z kłuzca, nie obawiając się strażnika z wielkimi wąsami, który w świątecznym mundurze przeciska się właśnie przez tłum. O kilka kroków dalej budki z materjałami. — Całe stopy prądkowanych i kropkowanych kretonów, batystów, jedwabi, zefirów; aż w oczy kole. A w końcu rynku tułają się do siebie kramiki szewców, którzy obecnie sprzedają jedynie domowe pantofle i chodaki z drewnianymi podeszwami.

Pod kościołem rozbili swe stragany kapelusznicy i czapkarze. O ścianę dzwonnicy oparto wysokie stojaki, na których rozwieszono nakrycia głów wszelkich barw i rodzajów. W jednym szeregu z nimi ustawiono ławy sprzedawców jarzyn i warzyw. Leżą tu stopy rzodkiewek, sałaty i innych nowalij, a dalej zeszłoroczne jabłka, pomarańcze, banany i inne zamorskie przysmaki. Na chodnikach i wozach rozłożono naczyina żelazne, gliniane lub blaszane. Od najdrobniejszych, służących do zabawy dla lalek aż do brzuchatych konwi na mleko, od majolikowych, bogato zdobionych, aż do najwzkiejszych, używanych jedynie w kuchni. Przy następnym straganie, nad którym wisi napis „Tanie“, tłumy ciekawych. Wszyscy cisną się dokoła sprzedawcy, który zachęca do kupna dzwicznym głosem: „Lusterko dla Marzenki, grzebyczek dla Andulki, notes dla Franciszka, ołówek dla Pepika a do tego jeszcze 10 widokówek i wszystko to za 3 korony“. Mój Boże, człowiek ten rzeczywiście ma niepospolity dar wymowy. Słowa, wyrzucane jednym tchem, wylatują prosto w powietrze, wracają z powrotem jak bumerang i znów tryskają jak fontanna. Mimo powszechnego gwaru i hałasu słychać je nawet na drugim końcu rynku.

W południe gwar trochę się zmniejsza. Ze wszystkich okolicznych domków unosi się zapach pieczonych kołaczy i tłustego mięsa. Przez cały rok zadawano się ziemniakami, ale dziś jest odpust i trzeba się nasycić. Na stopniach kościoła ukazują się zebra- cy, którzy liczą grosze, schowane w

